

DOSAR NR. xxxx/xx/xxxx ROMÂNIA
CURTEA DE APEL xxxxx- SECȚIA A-xx-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 3436
Ședința publică de la xx.xx.xxxx
Curtea constituită din :
PREȘEDINTE xxx
JUDECĂTOR xxx
JUDECĂTOR xxx
GREFIER xxx

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor formulate de recurenta pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice xxx - Activitatea de Inspecție Fiscală împotriva Sentinței civile nr. xxx/xx.xx.xxxx și a Sentinței civile nr. xxx/xx.xx.xxxx pronunțate de Tribunal xxxx Secția Civilă, în contradictoriu cu intimata reclamantă Primăria xxxx prin Primar și intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor xxxx.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la xx.xx.xxxx fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și, pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de xx.xx.xxxx, când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Prin sentința civilă nr.xxx/x/xx.xx.xxxx, Tribunalul xxx a admis în parte cererea formulată de reclamanta Primăria xxx -prin Primar, în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Xxx și Activitatea de Inspecție Fiscală xxx, a dispus anularea deciziei nr. x/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. Xxx - Biroul Soluționare Contestații si, în consecință, a admis în parte contestația împotriva deciziilor de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx și nr. xxx/xx.xx.xxxx emise de D.G.F.P. xxx-Activitatea de Inspecție Fiscală pe care le-a desființat în parte cât privește suma de xxxx lei. A exonerat reclamanta de la plata sumei de xxx lei și a obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de xxx lei cu titlu de cheltuieli de judecată.Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx reclamanta a fost supusă unei inspecții fiscale ce s-a încheiat cu raportul de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, perioada supusă inspecției fiscale a fost xx.xx.xxxx -xx.xx.xxxx și a vizat verificarea contribuțiilor și impozitelor pe care reclamanta trebuia să le stabilească si plătească în această perioada. Inspectorii fiscali au constatat că reclamanta nu poate prezenta documente în baza cărora să se stabilească contribuții și impozitele date către bugetul de stat si bugetul asigurărilor sociale/ motiv pentru care s-a dispus reconstituirea documentelor, ceea ce s-a si întâmplat.

Organele de control au constatat și faptul că există neconcordanțe între declarațiile fiscale și constituirea fondurilor pentru achitarea impozitului și a contribuțiilor datorate bugetului de stat și bugetului de asigurări sociale.

În urma acestor constatări, pârâta a emis decizia de impunere privind

obligățiile fiscale suplimentare de plată către bugetul general consolidat al statului nr. xxx/xx.xx.xxxx în sumă de xxxx lei.

În urma contestației formulate împotriva deciziei de impunere arătată mai sus, pârâta a emis decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx prin care a respins această contestație ca tardiv formulată însă, tribunalul constată că, deși pârâta respinge această contestație în urma susținerilor reclamantei și depunerii la pârâta a documentele contabile ce influențează cuantumul datoriei acesteia către bugetul de stat, pârâta emite decizia de reverificare nr. xxx/xx.xx.xxxx având ca obiect reverificarea deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, care fusese vizată de contestația formulată de reclamantă, cu privire la următoarele obligații fiscale: impozit pe venit salarii, CAS asigurați, CAS angajator/ șomaj asigurați, șomaj angajator, sănătate asigurați, sănătate angajator/ CAMBP și CCIPJ pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx .

În urma reverificării a fost întocmit raportul de inspecție fiscală xxx/xx.xx.xxxx și emisă decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx prin care au fost stabilite obligații suplimentare de plată în sumă totală de xxx lei față de decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx.

De subliniat este faptul că, atâta vreme cât inspecția fiscală, în cadrul reverificării, a vizat aceeași perioadă ca și prima inspecție, respectiv xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, aceleași obligații fiscale, tribunalul constată că toate constatările din decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx au fost revizuite/astfel că, prin contestarea deciziei de impunere dată ca urmare a revizuirii, reclamanta poate contesta și prima decizie de impunere.

Acest lucru se impune și pentru faptul că pârâta ar fi putut emite, ca urmare a revizuirii, o decizie de impunere prin care să reia obligațiile de plată din vechea decizie, și nu doar să constate o diferență de plată față de prima decizie.

Pentru aceste considerente nu poate fi susținută ideea că decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx nu mai poate fi verificată în cadrul contestației de față.

Oricum, dacă am fi de acord cu această idee, tot ar trebui să fie verificată decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, întrucât decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx se raportează la prima decizie.

Tribunalul constată că reclamanta contesta suma totală de xxxx lei, din care suma de xxxx lei diferențe de debite de plată și suma de xxxx lei majorări de întârziere.

Prin decizia nr. x/xx.xx.xxxx privind soluționarea contestației formulate de reclamantă , pârâta respinge contestația pentru suma totală de xxxx lei.

Ca o confirmare la cele reținute de tribunal anterior, prin raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză (fila nr. 148) , s-a constatat că obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx sunt în sumă de xx lei, iar obligațiile suplimentare stabilite prin decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx corectează decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx sunt în sumă de xx lei, totalul obligațiilor suplimentare stabilite pentru perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx fiind în sumă totală de xxxx lei, pentru următoarele obligații

suplimentare: Impozit pe venitul din salarii; Accesorii I.V.S., C.A.S. asigurați; Accesorii C.A.S. asigurați; C.A.S. angajator; Accesorii C.A.S. angajator; Fond șomaj asigurați; Accesorii fond șomaj asigurați; Fond șomaj angajator; Accesorii fond șomaj angajator; C.A.S.S. asigurați; Accesorii C.A.S.S. asigurați; C.A.S.S. angajator; Accesorii C.A.S.S. angajator; C.A.M.B.P.; Accesorii C.A.M.B.P.; C.C.I.P.J. O.U.G. nr. 158/2005; Accesorii C.C.I.P.J. O.U.G. nr. 158/2005; C.A.S.S. Legea nr. 416/2001; Accesorii C.A.S.S. Legea nr. 416/2001; Fond de garantare; Accesorii Fond de garantare.

Inițial, prin raportul de expertiză contabilă depus la dosar la data de xx.xx.xxxx, expertul desemnat de instanță a stabilit ca obligațiile suplimentare ale reclamantei sunt în sumă totală de xxx lei față de obligațiile reprezentând impozite, taxe, contribuții/obligații accesorii datorate bugetului consolidat al statului.

Din actele depuse la dosar și prezentate expertului de către părți, rezultă că deși reclamanta a făcut plăți, nu a depus declarații fiscale.

Astfel, la data de xx.xx.xxxx reclamanta apare în fișa de evidență pe plătitor la Administrația Finanțelor Publice Urziceni cu plată fără obligații în sumă de xxx lei, însă la redeschiderea fișei de evidență pe plătitor, la începutul anului xx, suma de xxx lei nu apare preluată.

Deși reclamanta a făcut această plată fără obligații în anul xxxx, obligațiile stabilite pentru perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx în sumă de xxx lei au fost stinse începând cu data de xx.xx.xxxx, ceea ce a generat accesorii în mod nejustificat, pentru obligații fiscale nedeclarate în termen, pentru anul xxxx-xxxx, dar achitate în termen, în condițiile legii.

Cu privire la obligațiile de plată ale tuturor impozitelor și contribuțiilor datorate de reclamantă, tribunalul reține că diferențele constatăte de expert se datorează faptului că reclamanta a declarat organului fiscal impozit pe venitul din salarii și contribuții la bugetul asigurărilor sociale mai puțin decât cele calculate și reținute în evidențele sale.

Aceste constatări își au corespondent în normele legale prevăzute în Ordinul ANAF nr. 1801/22.12.2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008 publicat în M.O. nr. 883 din 24.12.2008 prin care se precizează: în aplicarea art.12, art. 111, art. 114, art. 119 și art. 120 din OG. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în M.O- al României partea I nr. 513 din 31 iulie 2007:

„ în situația în care contribuabilul, cu bună credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrisă eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal ca diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, dacă suma plătite suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus.

În contextul acestor precizări, nu avem de-a face cu sume neachitate, ci cu debite nedeclarate, dar achitate, prin urmare reclamanta se face vinovată

doar de nedeclararea în totalitate și în termen a obligațiilor fiscale, fapt pentru care art. 219 din O.G. nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, prevede amendă contravențională.

Expertul contabil, prin suplimentul la raportul de expertiză întocmit, a constatat că prin redepunerea declarațiilor fiscale în anul 2007 pentru perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, A.F.P. xxxxx a calculat accesorii totale în sumă de xxxx lei , înscrise în fișa evidență pe plătitor până la data de xx.xx.xxxx.

La această sumă s-au adăugat accesorii calculate de inspecția fiscală prin decizia de impunere nr. xxxx/ xx.xx.xxxx în sumă de xxxx lei, rezultând accesorii totale în sumă de xxxx lei.

Tocmai de aceea, este necesar pentru stabilirea corectă a obligațiilor de plată ce cad în sarcina reclamantei, să se analizeze de unde provin accesoriile stabilite prin decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx . Atâta vreme cât decizia de mai sus stabilește aceste accesorii, nu contează că debitul principal ar proveni dintr-o perioadă de timp nesupusă inspecției fiscale în baza căreia s-a emis decizia de impunere contestată.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât nepreluarea sumei de xxxx lei provine ca urmare a unei erori constatată de organul fiscal la transferul informațiilor din aplicația informatică OBLIG în aplicația informatică SACF, eroare ce a generat nașterea accesoriilor și curgerea acestora în continuare.

Având în vedere aceste aspecte, tribunalul constată că obligațiile fiscale de plată pe care reclamanta trebuie să le achite bugetului de stat general consolidat sunt în cuantum de xxxx lei.

Prin sentința civilă nr. xx/x/xx.xx.xxxx, Tribunalul Ialomița, în baza art. 218² alin. 3 Cod procedură civilă, a admis cererea formulată de expertul contabil xxxx și a dispus completarea dispozitivului sentinței civile nr. xxxx din xx.xx.xxxx a Tribunalului xxxx în sensul dării în debit a reclamantei Primăria xxxx în contul Biroului de Expertiză din cadrul Tribunalului xxxx cu suma de xxxx lei reprezentând onorariu expert pentru expertiza efectuată de către expert contabil xxxx în cadrul prezentului dosar. A obligat pârâta D.G.F.P. Ialomița la plata către reclamanta Primăria Jilavele a sumei de xxxx lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentate de onorariu expert contabil.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că expertul contabil a depus, odată cu raportul de expertiză întocmit, și notade evaluare privind onorariul pentru efectuarea expertizei în care detaliază modul de stabilire a timpului de lucru.

Tribunalul constată că expertul a făcut dovada muncii sale pentru efectuarea expertizei. Este vorba despre o expertiză laborioasă, actele analizate fiind pe o perioadă lungă de timp, iar informațiile necesare pentru corecta rezolvare a situației existente în evidența contabilă a reclamantei au fost foarte greu obținute. De aceea a fost nevoie de efectuarea unui supliment la raportul de expertiză.

În aceste condiții, cererea expertului pentru suplimentarea onorariului de expertiză cu suma de xxxxx lei este întemeiată.

Potrivit art. 281² Cod procedură civilă „Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri.”

Conform art. 281 indic. 2 alin. 3 din C. proc.civ. dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul în care instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

Cum tribunalul a omis să se pronunțe și cu privire la capatul de cerere privind suplimentarea onorariului de expertiză cu suma de xxxx lei și obligarea reclamantei la plata acestuia, va admite cererea formulată de expertul contabil xxxx.

Va dispune completarea dispozitivului sentinței civile nr. Xxx/F din xx.xx.xxxx a Tribunalului xxxx astfel:

Va dispune darea în debit a reclamantei PRIMĂRIA xxxx în contul Biroului de Expertiză din cadrul Tribunalului xxxx cu suma de xxxx lei reprezentând onorariu expert pentru expertiza efectuată de expert contabil xxxx în cadrul prezentului dosar.

Întrucât acțiunea formulată de reclamantă a fost admisă în parte, în baza art. 276 din C. proc. civ. va obliga pârâta D.G.F.P. xxxx la plata către reclamanta PRIMĂRIA xxxx a sumei de xxxx lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentate de onorariu expert contabil.

Pârâta DGFP xxxxx a formulat recurs împotriva ambelor sentințe, invocând în drept disp. art. 304 pct.7 și 9 și art. 304¹ C.pr.civ.

În motivarea cererii de recurs formulată împotriva sentinței civile nr.xxxF/xx.xx.xxxx a arătat că în mod eronat instanța de judecată a dispus anularea deciziei nr. x/ xx.xx.xxxx emisa de către Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP xxxx, în subsidiar admitând contestația împotriva deciziilor de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx și nr.xxx/ xx.xx.xxxx emise de către DGFP xxx- Activitatea de Inspecție Fiscală, întrucât obiectul deciziei de soluționare emise de către Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP xxxx a avut în vedere doar soluționarea contestației reclamantei împotriva Deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx emisa de către AIF xxxxx.

Precizează că Decizia de impunere nr. xxxx/ xx.xx.xxxx a fost contestată și respinsă prin Decizia de soluționare a contestației nr. xxx/ xx.xx.xxxx ca nedepusă în termen, drept urmare aceasta decizie a făcut obiectul altei judecați.

Potrivit art. 210 al(2) din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare. "Decizia sau dispoziția emisa în soluționarea contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac".

Totodată, în conformitate cu pct. 12.4 din Ordinul xxx/xxxx privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:"12.4. Prin decizie se

poate constata autoritatea de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză."

Astfel, din suma totală contestată de xxxx lei, obiectul contestației îl constituie doar suma de xxxx lei din Decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx, iar diferența de xxxx lei provine din Decizia nr. xxxx / xx.xx.xxxx pentru care se constata autoritatea de lucru judecat.

Deci, contestația depusa de Primăria xxxx, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. xxx/ xx.xx.xxxx are ca obiect numai sumele înscrise în Decizia de impunere nr. xxxx / xx.xx.xxxx, decizie ce cuprinde diferențe pozitive și negative față de sumele înscrise în Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx.

De asemenea, în mod eronat, instanța de judecată precizează faptul că prin decizia nr. x/xx.xx.xxxx, Biroul soluționare contestații a respins contestația pentru suma totală de xxxx lei, or realitatea este alta, și anume prin decizia nr. x/ xx.xx.xxxx s-a dispus respingerea contestației Primăria xxxx, ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de xxxx lei din Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx. Pentru a se putea pronunța asupra deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx instanța de judecată trebuia să fie investită să se pronunțe asupra soluției date de Biroul soluționare contestații în decizia nr. xx/xx.xx.xxxx, astfel încât este nelegală anularea deciziei de impunere nr. xx / xx.xx.xxxx, acest capăt de cerere trebuind să fie respins ca inadmisibil.

Or, față de prevederile art.218(2) din OG 92/2003, instanța de fond nu a fost sesizată cu o astfel de contestație.

În concluzie, organele de inspecție fiscală au procedat corect prin stabilirea diferențelor pozitive și negative în Decizia de impunere nr. xxxx / xx.xx.xxxx față de sumele înscrise în Decizia de impunere nr. xxxx/ xx.xx.xxxx deoarece Primăria xxxx a declarat eronat sau nu a declarat și nu a plătit la termenele scadente impozitul pe salarii și contribuțiile către bugetul general consolidat al statului.

Drept urmare, s-au stabilit în mod legal majorări de întârziere în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru suma de xxxx lei contestată de Primăria xxxx și care provine din Decizia nr. xxx/ xx.xx.xxxx se constată că în sistemul căilor administrative de atac a intervenit autoritatea de lucru judecat conform prevederilor pct. 12.4 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea 'Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:'" 2.4. Prin decizie se poate constata autoritatea de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză."

În motivarea cererii de recurs formulată împotriva sentinței civile nr. xxx F/ xx.xx.xxxx a arătat că în raport de valoarea pricinii (obiectul cererii), volumul de muncă al apărătorului și complexitatea cauzei, cheltuielile de judecată în cuantum de xxxx lei sunt excesiv de mari.

Suplimentarea onorariului de expert nu se justifică, întrucât refacerea raportului de expertiză s-a datorat expertului, iar suma fixată provizoriu de

instanță era suficientă pentru a acoperi cuantumul muncii prestate de expert. Analizând sentințele recurate prin prisma motivelor de recurs invocate și a disp. art. 304¹ C.pr.civ., Curtea apreciază că recursurile sunt fondate, pentru următoarele considerente :

În urma unei inspecții fiscale efectuate la societatea reclamantă, DGFP xxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală a emis Decizia de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată în sumă de xxxxx lei.

Reclamanta a contestat această decizie, contestație respinsă ca nedepusă în termen, prin Decizia de soluționare a contestației nr.xxx/xx.xx.xxxx .

Conform art.105 alin.3 din OG 92/2003, conducătorul activității de inspecție fiscală din cadrul DGFP xxxx a dispus prin Decizia de reverificare nr.xxxx/xx.xx.xxxx, reverificarea Deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx .

În urma reverificării a fost emisă Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx prin care s-a stabilit suma de xxx lei reprezentând diferențe pozitive și negative față de sumele înscrise în Decizia de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx .

Reclamanta a contestat Decizia de impunere nr.xxxx/ xx.xx.xxxx precizând că suma pe care o contestă este xxx lei, iar prin Decizia nr. x/xx.xx.xxxx, DGFP xxxx - Biroul soluționare contestații a respins contestația ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de xx lei din Decizia de impunere nr.xx/xx.xx.xxxx, iar pentru suma de xx lei din Decizia de impunere nr.xx/ xx.xx.xxxx a respins contestația, având în vedere faptul că în sistemul căilor administrative de atac a intervenit autoritatea de lucru judecat.

Curtea constată că recurenta - pârâtă a emis două acte administrative fiscale distincte și anume : Decizia de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx și Decizia de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx, iar ca urmare a dispunerii măsurii de reverificare a primei decizii de impunere, aceasta nu a fost desființată, prin cea de-a doua decizie de impunere stabilindu-se doar diferențe față de sumele înscrise în Decizia de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx .

Astfel, fiecare decizie de impunere se contestă în mod separat la organul fiscal, în condițiile art. 205-207 din OG 92/2003, ceea ce înseamnă că obiectul contestației formulate de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx nu poate fi reprezentat decât de suma de xxx lei stabilită prin această decizie.

Aprecierea instanței de fond că prin contestarea deciziei de impunere dată ca urmare a revizuirii, reclamanta poate contesta și prima decizie de impunere este nelegală prin prisma disp. art. 218 alin.2 din OG 92/2003 potrivit căruia, deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura desoluționare a contestației potrivit art.212, la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

Rezultă din aceste prevederi că actul care se contestă în instanță este actul administrativ emis cu ocazia soluționării contestației administrative care este obligatorie potrivit Codului de procedură fiscală.

Odată cu analizarea legalității și temeiniciei acestuia urmează a fi examinat și

actul administrativ fiscal ce a constituit obiectul contestației, precum și actele în temeiul cărora acesta a fost emis.

Curtea apreciază că obligativitatea parcurgerii procedurii administrative prealabile reglementată de Codul de procedură fiscală implică obligativitatea contestării deciziei prin care se finalizează această procedură, în situația în care soluția este defavorabilă persoanei care a contestat actul administrativ fiscal, astfel cum rezultă din interpretarea disp. art. 218 alin.2 din OG 92/2003.

Instanța de fond nu putea proceda la analizarea legalității Deciziei de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx, în condițiile în care nu a fost investită cu examinarea legalității deciziei de soluționare a contestației formulate împotriva acesteia.

Art.205 din OG 92/2003 prevede că împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii, iar art. 206 alin.2 din același act normativ stabilește că obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

În raport de aceste prevederi, se constată că prin contestația formulată împotriva Deciziei nr.xxx/xx.xx.xxxx, reclamanta putea contesta doar suma de xxx lei menționată în această decizie, nu și sume stabilite prin Decizia de impunere nr,xxx/ xx.xx.xxxx supusă reverificării.

În mod legal intimata a analizat prin Decizia nr. x/ xx.xx.xxxx doar legalitatea stabilirii sumei de xxx lei dispunând respingerea contestației pentru suma de xxx lei din Decizia de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx față de autoritatea de lucru judecat intervenită în privința acesteia în sistemul căilor administrative de atac.

În acest sens se au în vedere Decizia nr. xxx/ xx.xx.xxxx a DGFP xxx prin care a fost respinsă ca nedepusă în termen contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx, dar și disp. pct. 12.4 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003, conform cărora prin decizie se poate constata autoritatea de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză.

În condițiile în care în prezentul litigiu nu se contestă decizia de soluționare a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, este inadmisibilă cererea de anulare a acestei decizii de impunere, sub acest aspect sentința prin care instanța examinează legalitatea acestei decizii de impunere supusă reverificării fiind dată cu aplicarea greșită a legii, ceea ce atrage incidența motivului de recurs prev. de art. 304 pct.9 C.pr.civ.

Din probele administrate, Curtea reține că este legală atât Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, cât și Decizia nr.x/ xx.xx.xxxx prin care a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva acestei decizii de impunere, având în vedere că reclamanta a declarat eronat sau nu a declarat și nu a plătit la termenele scadente impozitul pe salarii și contribuțiile către bugetul general consolidat al statului.

Conform art. 82 alin.3 din OG 92/2003, contribuabilul are obligația de a

completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale.

Referitor la impozitul pe venitul din salarii, se constată din analiza situației modului de declarare și constituire a impozitului pe veniturile din salarii și asimilate acestora, că sumele aferente acestui impozit nu au fost declarate la termenele legale, ceea ce a determinat calcularea majorărilor de întârziere, conform art.120 alin.2 din OG 92/2003.

În urma reverificării Deciziei de impunere nr.xxx/ xx.xx.xxxx s-a constatat ca reclamanta a achitat în plus suma de xxxx lei aferentă impozitului pe salarii, dar plățile nu au fost făcute la termenele legale, astfel că organul fiscal a stabilit suma de xxxx lei cu titlu de majorări de întârziere.

Referitor la CAS reținută de la asigurați s-a reținut în urma reverificării o contribuție individuală de asigurări sociale în sumă de xxxx lei și majorări aferente în sumă de xxx lei, sumă stabilită suplimentar de plată, față de nedeclararea în totalitate a contribuției de către reclamantă.

Cu privire la CAS datorată de angajator s-a constatat cu ocazia reverificării, că reclamanta a achitat în plus suma de xxx lei, dar plățile aferente contribuției nu au fost făcute la termenele legale și nu au fost declarate la termenele legale, astfel că au fost calculate majorări aferente în sumă de xx lei.

Sub aspectul contribuției individuale de asigurări pentru șomaj, Curtea reține ca reverificarea a evidențiat o contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de – xxx lei, determinată de declararea eronată a contribuției individuale pentru șomaj/ precum și majorări aferente în sumă de -xx lei pentru nedeclararea contribuției la termenele legale.

În urma reverificării a rezultat o contribuție asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de – xxx lei, având în vedere declararea eronată a contribuției șomaj angajator, dar și majorări de întârziere în sumă de -xxx lei, pentru nedeclararea contribuției la termenele legale.

Cât privește CASS datorată de angajator, se reține că aceasta este în suma de xxxx lei, față de nedeclararea de către reclamantă a acestei contribuții/ iar majorările de întârziere pentru nedeclararea contribuției la termenele legale sunt în cuantum de xxxx lei.

Reclamanta a declarat eronat CASS reținută de la asigurați, încălcând dispozițiile art.82 alin.3 din OG 92/2003, rezultând în urma reverificării un cuantum de - xxxx lei dar și suma de - xx lei reprezentând majorări de întârziere pentru nedeclararea contribuției la termenele legale.

Aceleași dispoziții legale au fost încălcate de reclamantă și prin nedeclararea contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, stabilindu-se în urma reverificării o contribuție în sumă de xx lei, precum și majorări de întârziere de xx lei, pentru nedeclararea în totalitate a contribuției la termenele legale.

Reverificarea a vizat și contribuțiile pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice, constatându-se o astfel de contribuție în sumă de xx lei rezultată din nedeclararea în totalitate a acestei contribuții, fiind calculate și

majorări de întârziere de xx lei pentru nedeclararea în totalitate a contribuției la termenele legale.

Cât privește fondul de garantare, față de împrejurarea că în contestația administrativă nu se formulează critici sub aspectul sumelor stabilite la acest fond prin Decizia de impunere nr.xxx/xx.xx.xxxx, se constată că este legală soluția de respingere a contestației ca nemotivată sub acest aspect.

În raport de aceste considerente, constatându-se că reclamanta a declarat eronat sau nu a declarat și nu a plătit la termenele scadente impozitul pe salarii și contribuțiile către bugetul general consolidat al statului, se reține legalitatea Deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx care a stabilit suma xxxx lei reprezentând diferențe pozitive și negative față de sumele înscrise în Decizia de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx, dar și legalitatea Deciziei nr.x/xx.xx.xxxx prin care contestația vizând suma de xxxx lei din cea de-a doua decizie de impunere a fost respinsă.

Fiind incident motivul de recurs prev. de art. 304 pct.9 C.pr.civ., Curtea, în temeiul art. 312 alin.1 și 3 C.pr.civ., va admite recursul formulat împotriva sentinței civile nr. xx/ xx.xx.xxxx pe care o va modifica în sensul că va respinge ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea Deciziei de impunere nr. xxx/xxxx și ca neîntemeiat capătul de cerere privind anularea Deciziei de impunere nr. xxx/xxxx și a Deciziei nr. x/xxxx.

Având în vedere caracterul accesoriu al capătului de cerere privind constatarea neexistenței debitelor către bugetul de stat, de natura celor stabilite prin actele contestate, în raport de capetele de cerere prin care se solicită anularea acestor acte, Curtea reține caracterul neîntemeiat al acestui capăt de cerere accesoriu care nu poate fi soluționat decât în sensul în care au fost soluționate capetele principale de cerere, deci în sensul respingerii.

Recursul formulat împotriva sentinței civile nr. xxx/ xx.xx.xxxx este, de asemenea, întemeiat, față de disp. art. 274 alin.1 C.pr.civ. potrivit căroră partea care cade în pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată.

Prin această sentință, recurenta pârâtă a fost obligată la plata către reclamantă a sumei de xxxx lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentate de onorariu expert contabil însă, ca urmare a modificării sentinței civile nr.xxxx/x/ xx.xx.xxxx în sensul respingerii acțiunii, se constată că recurenta - pârâtă nu a căzut în pretenții, întrucât nu a pierdut procesul, astfel că nu se justifică obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă.

În consecință, în temeiul art.312 alin.1 și 3 C.pr.civ., Curtea va admite recursul formulat împotriva sentinței civile nr. xx/ xx.xx.xxxx pe care o va modifica în parte, în sensul că va respinge cererea de obligare a pârâtei DGFP xxxx la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de expert contabil menținând celelalte dispoziții ale acestei sentințe.**PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:**

Admite recursurile formulate de recurenta pârâtă ..Direcția Generală a Finanțelor Publice xxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală împotriva Sentinței civile nr. xxx/ xx.xx.xxxx și a Sentinței civile nr. xxx/ xx.xx.xxxx pronunțate de

Tribunal Ialomița Secția Civilă, în contradictoriu cu intimata reclamantă Primăria xxxx prin Primar și intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor xxxx.

Modifică sentința civilă nr. xxxx/ xx.xx.xxxx în sensul că respinge ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea Deciziei de impunere nr. xxx/xxxx și ca neîntemeiat capătul de cerere privind anularea Deciziei de impunere nr. xxx/xxx și a Deciziei nr. x/xxxx.

Modifică în parte sentința civilă nr. xxx/ xx.xx.xxxx în sensul că respinge cererea de obligare a pârâtei DGFP xxxx la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de expert contabil.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței civile nr. xxx/x/xx.xx.xxxx .
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică, azi xx.xx.xxxx.